

Nr 63.

Ankom till riksdagen kansli den 4 juni 1935 kl. 11 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om särskild skatt å förmögenhet för år 1935.

I en den 4 januari 1935 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 21, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om särskild skatt å förmögenhet för år 1935.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Särskild skatt å förmögenhet skall enligt vad nedan stadgas för år 1935, på grundval av taxering nämnda år, erläggas till staten av fysisk person, därest hans enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktiga förmögenhet vid utgången av det beskattningsår, som gått till ända närmast före den 1 mars 1935, överstigit 50,000 kronor. I den skattepliktiga förmögenheten inbegripes härvid även förmögenhet tillhörig den skattskyldiges hemmavarande omyndiga barn, därest ej jämlikt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt barnet skall taxeras därför.

Skattskyldighet, som nu sagts, åligger jämväl oskift dödsbo, utländsk juridisk person, som enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt betraktas som utländskt bolag, ävensom i 18 § a) nyssnämnda förordning omförmäld stiftelse.

2 §.

Särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning skall utgå i förhållande till den på nedan angivet sätt bestämda beskattningsbara förmögenheten.

Beskattningsbar förmögenhet utgör, såvitt ej nedan annorlunda stadgas, ett belopp motsvarande den skattskyldiges och i förekommande fall hans

omyndiga barns enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattepliktiga förmögenhet vid utgången av det beskattningsår, varom i 1 § förmäles.

Därest för annan skattskyldig än i 18 § a) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt omförmäld stiftelse berörda skattepliktiga förmögenhet överstiger tjugufem gånger det för den skattskyldige för ifrågasvarande beskattningsår enligt angivna förordning fastställda beskattningsbara beloppet, utgör den beskattningsbara förmögenheten ett belopp motsvarande tjugufem gånger det beskattningsbara beloppet, dock minst femtio procent av den skattepliktiga förmögenheten. Fastställs ej för den skattskyldige något sådant beskattningsbart belopp, utgör den beskattningsbara förmögenheten ett belopp motsvarande femtio procent av den skattepliktiga förmögenheten.

Beskattningsbar förmögenhet utföres i fulla hundratal kronor, så att överskjutande belopp, som icke uppgår till fullt hundratal kronor, bortfaller.

3 §.

Särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning skall utgöra:

när den beskattningsbara förmögenheten överstiger 50,000 kronor men icke 150,000 kronor: en promille av den del av den beskattningsbara förmögenheten, som överstiger 50,000 kronor;

när den beskattningsbara förmögenheten överstiger

150,000 men icke	300,000 kr.:	100 kr. för	150,000 kr. och	2 ⁰ / ₀₀ av återstoden
300,000 » »	500,000 » :	400 » »	300,000 » »	3 ⁰ / ₀₀ » »
500,000 » »	1,000,000 » :	1,000 » »	500,000 » »	4 ⁰ / ₀₀ » »
1,000,000 kr.		3,000 » »	1,000,000 » »	5 ⁰ / ₀₀ » »

4 §.

För äkta makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, bedömes skatteplikt enligt 1 § med hänsyn till båda makarnas sammanlagda förmögenhet. Den beskattningsbara förmögenheten beräknas för makarna gemensamt under hänsynstagande vid tillämpning av 2 § tredje stycket till det för makarna gemensamt fastställda beskattningsbara beloppet. Skatt beräknas efter den sålunda bestämda beskattningsbara förmögenheten samt fördelas å makarna efter deras skattepliktiga förmögenheter.

Rörande taxering av äkta makar skall i övrigt vad i 19 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt stadgas äga motsvarande tillämpning.

5 §.

1 mom. Den som eftertaxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall, om eftertaxeringen därtill föranleder, eftertaxeras jämväl till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning till behörigt belopp.

2 mom. Har skattskyldig i uppgift eller upplysning, som avgivits till ledning vid taxering, lämnat oriktigt meddelande, eller har han, ehuru uppgiftspliktig, underlåtit avlämna uppgift eller infordrad upplysning, och har därav föranletts, att han icke blivit taxerad till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning eller att han blivit för lågt taxerad till sådan skatt, utan att dock eftertaxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall äga rum, skall han eftertaxeras till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning att utgå med det belopp, som genom berörda förfarande undandragits statsverket. Beträffande dylik eftertaxering skall vad som är stadgat rörande eftertaxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt äga motsvarande tillämpning.

6 §.

Skattskyldig taxeras enligt denna förordning i den kommun, där han enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall taxeras till dylik skatt.

7 §.

Har på grund av bestämmelserna i 23 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt befrielse helt eller delvis medgivits från skattskyldighet till nämnda skatt, skall motsvarande befrielse åtnjutas jämväl i fråga om särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

8 §.

Där oskiftat dödsbo jämlikt 24 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt svarar för dylik skatt allenast med tillgångarna i boet eller delägare i skiftat dödsbo allenast för vad av skatten å hans lott belöper och allenast med sin lott i boet, skall motsvarande gälla i fråga om särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

9 §.

1 mom. Därest i anledning av överenskommelse eller beslut, varom förmäles i 29 eller 30 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, befrielse från skattskyldighet till nämnda skatt helt eller delvis skall åtnjutas, skall detta föranleda motsvarande befrielse från skattskyldighet enligt denna förordning.

I fall, varom i 29 § 2 mom. och 30 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt förmäles, må Konungen förklara, att särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning skall för skattskyldig fastställas till högre belopp än gällande bestämmelser eljest skulle föranleda, dock att skatten ej må komma att uppgå till större del, procentuellt beräknad, av den på grundval av överenskommelsen eller beslutet fastställda beskattningsbara förmögenheten, än skatten skulle utgjort av den beskattningsbara för-

mögenhet, som skulle hava fastställts, om hänsyn ej tagits till överenskomsten eller beslutet.

2 mom. Vad i 32 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt stadgas om rätt för Konungen att till undvikande av eller lindring i dubbelbeskattning förordna om efterskänkande av inkomst- och förmögenhetsskatt skall äga motsvarande tillämpning beträffande särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

10 §.

1 mom. Taxeringsförordningens bestämmelser om taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skola i tillämpliga delar lända till efterrättelse med avseende å taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning, under iakttagande av vad nedan i denna paragraf finnes stadgat.

2 mom. Taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning av skattskyldig, som skall taxeras till dylik skatt annorstädes än i Stockholm, verkställs, där fråga ej är om eftertaxering, av den prövningsnämnd, som har att handlägga den skattskyldiges taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Där taxeringen sålunda skall verkställas av prövningsnämnd, åligger det landskamreraren att med ledning av självdeklarationer och uppgifter, som må införskaffas från vederbörande ordförande i taxeringsnämnd eller kronoombud, såsom underlag för prövningsnämndens arbete låta upprätta en längd med förslag till taxering. Längden skall föreligga färdig senast den 1 september 1935. Genom landskamrerarens försorg skall ofördröjligen i rekommenderat brev med allmänna posten till en var i längden upptagen skattskyldig översändas uppgift om det i densamma intagna förslaget i vad det honom angår. Den skattskyldige äger därpå inom viss i uppgiften angiven tid, minst åtta dagar efter uppgiftens mottagande, till prövningsnämnden inkomma med erinringar beträffande förslaget.

Sedan prövningsnämnden därefter verkställt taxeringen, antecknas denna i nyssberörda längd, vilken fogas såsom bilaga till prövningsnämndens protokoll och anses utgöra en del därav. Bestyrkt avskrift av dylik längd skall i den ordning Konungen föreskriver tillställas, såvitt angår av länsprövningsnämnd förd längd, dem som verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, samt, såvitt angår av den mellankommunala prövningsnämnden upprättad längd, länsstyrelsen i vederbörande län.

Underrättelse rörande taxering enligt detta mom. skall av vederbörande protokollförare tillställas den skattskyldige allenast där självdeklaration icke blivit följd.

Eftertaxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning av skattskyldig, som i detta mom. avses, verkställs i förekommande fall i

samma ordning som den skattskyldiges taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt; dock skall eftertaxering införas i längd för taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

3 mom. Vid taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning i Stockholm införes i inkomstlängden uppgift om den till dylik skatt beskattningsbara förmögenheten.

4 mom. Rätt att anföra bevär över taxering enligt denna förordning skall ej tillkomma kommun.

Rätt att anföra besvär enligt 123 § 2 mom. taxeringsförordningen skall tillkomma jämväl den som taxerats till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning, ehuru han enligt 1 § ej är skyldig utgöra sådan skatt.

Besvär enligt 123 § taxeringsförordningen rörande taxering till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning av skattskyldig, som skall taxeras till dylik skatt annorstädes än i Stockholm, skola anföras, i det fall att den skattskyldiges taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt icke redan varit föremål för prövningsnämnds efter särskild prövning meddelade beslut, hos prövningsnämnd och i övriga fall hos kammarrätten.

Därest efter anförda besvär eller eljest taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ändras eller bliver någon påförd, skall samtidigt vidtagas den ändring i taxeringen till särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning, som därav må föranledas.

5 mom. Vid tillämpning av bestämmelserna i 141 § 1 mom. samt 143 § 1 och 2 mom. taxeringsförordningen skall såsom inkomst- och förmögenhetsskatt räknas jämväl särskild skatt å förmögenhet enligt denna förordning.

11 §.

Konungen äger utfärda för tillämpning av denna förordning erforderliga föreskrifter samt fastställa formulär till längd, som avses i 10 § 2 mom.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

I enlighet med bevillningsutskottets hemställan i betänkande nr 69 antog 1934 års riksdag med vissa ändringar av Kungl. Maj:t framlagt förslag till förordning om särskild skatt å förmögenhet, att utgå under nämnda år.

Vid anmälan inför Kungl. Maj:t av finansplanen i innevarande års statsverksproposition förutsatte chefen för finansdepartementet, att särskild skatt å förmögenhet skulle utgå även under år 1935 efter samma grunder som för år 1934.

I sitt ovannämnda betänkande nr 69 framhöll bevillningsutskottet år 1934 bland annat följande:

»Mot förslaget till särskild förmögenhetsskatt hava från i ärendet hörda myndigheter framförts vissa betänkligheter. Av de på utskottets initiativ verkställda undersökningarna torde framgå, att denna kritik icke saknat fog. Såsom departementschefen uttalat är emellertid här fråga om en beskattning av allenast tillfällig natur, betingad av det nuvarande statsfinansiella läget. Med avseende härå och då andra mera lämpliga utvägar att ernå balans i budgeten icke i nuvarande läge kunnat anvisas, har utskottet ansett sig böra i princip biträda de med propositionen framlagda förslagen.»

På sätt framgår av det vid årets statsverksproposition fogade utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 4 januari 1935 (bilaga till 1935 års statsverksproposition: inkomsterna sid. 28), har chefen för finansdepartementet uttalat, att han utan att ingå på den kritik, som riktats mot den extra inkomst- och förmögenhetsskatten samt den särskilda förmögenhetsskatten, ansåge det önskvärt med en översyn av inkomst- och förmögenhetsskatterna i ett sammanhang, innan någon ny avvägning företoges rörande dessa skatters plats i skattesystemet och rimliga andel i skattebördan. Vidare har i en den 29 april 1935 dagtecknad av chefen för finansdepartementet till särskilda utskottet överlämnad p. m. angående finansiering av ökade utgifter för folkpensionering (särskilda utskottets utlåtande nr 1 sid. 108) meddelats, att i promemorian behandlats bland annat frågan om förenkling av det nuvarande systemet av skatten, därvid tvenne alternativa möjligheter påvisats. Enligt det ena av dessa alternativ skulle de nuvarande kombinerade inkomst- och förmögenhetsskatterna sammanföras till en ny inkomst- och förmögenhetsskatt, medan det andra alternativet innebure en upplösning av inkomst- och förmögenhetsskatterna uti en ren inkomstskatt och en ren förmögenhetsskatt.

Med hänsyn till rådande budgetära läge har utskottet anslutit sig till departementschefens uppfattning, att särskild skatt å förmögenhet skall utgå jämväl under år 1935. Emellertid vill utskottet erinra om att utskottet i sitt betänkande nr 62 uttalat, att utskottet funnit angeläget att en översyn av inkomst- och förmögenhetsskatterna i ett sammanhang kommer till stånd i så god tid att förslag i ämnet kan föreläggas redan nästa års riksdag.

Utskottet.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 21, antaga ovan införda, vid

propositionen fogade förslag till förordning om särskild skatt å förmögenhet.

Stockholm den 4 juni 1935.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: se under betänkande nr 62.

Särskilt yttrande

av herrar *Nilsson* i Kristianstad, *Jönsson*, *Nilsson* i Landeryd, friherre *Lagerfelt*, *Lithander*, *Anderson* i Norrköping och *Brännström* i Skellefteå, vilka anförde:

»I det särskilda yttrande, som avgivits av herr Nilsson i Kristianstad m. fl. inom bevillningsutskottet vid 1934 års riksdag (bevillningsutskottets bet. nr 69, sid. 32 och ff.) i anledning av det då framlagda förslaget till särskild förmögenhetsskatt, erinrades bland annat om den starka kritik, som de hörda myndigheterna anförde mot förslaget angående ifrågavarande skatt, ävensom om att denna kritik på ett i vissa hänseenden ganska uppseendeväckande sätt bekräftats genom de utredningar, som då verkstälts på utskottets initiativ. Vad som i nämnda yttrande anfördes rörande verkningarna i olika hänseenden av denna skatt, äger fortfarande giltighet, och erfarenheten under det år, skatten utgått, har icke jävat riktigheten av de anmärkningar, som i yttrandet riktades mot denna skatteform. De starka betänkligheter av såväl principiell som praktisk natur, vilka från vår sida restes mot den särskilda förmögenhetsskatten vid dess införande, kvarstå sålunda alltjämt, och vi få i detta sammanhang understryka, att genom de fem olika progressiva skatter, som för närvarande utgå, hela skattesystemet blivit mera invecklat än vad som tidigare varit förhållandet.

Med hänsyn till vad sålunda anförts och då såväl departementschefen som utskottet föregående år uttalat, att ifrågavarande skatt endast vore av tillfällig natur, ha vi icke kunnat tillstyrka bifall till det nu föreliggande förslaget, att särskild skatt å förmögenhet skall uttagas även för år 1935. Enligt vår mening borde den ökning av inkomsterna, som finnes nödvändig för budgetens balansering, uttagas antingen genom höjning av kaffetullen med 25 öre per kilogram, vilken tullförhöjning knappast torde medföra motsvarande ökning av detaljpriset på kaffe, eller ock genom höjning av den statliga inkomst- och förmögenhetsskattens procenttal.»